

เราควรรับประทานอาหารมื้อเย็นของพระเจ้าบ่อยแค่ไหน?

"งานเลี้ยงอาหารค่ำของพระเจ้า"

เช่นเดียวกับประเด็นสำคัญหลายประการของหลักคำสอนดั้งเดิมที่แท้จริงได้ติดอยู่ในโคลนของประเพณีที่ไม่ถูกต้อง แต่ยูดาแนะนำเราว่า "เพื่อพวกเขาจะต่อสู้อย่างจริงจังเพื่อศรัทธาซึ่งครั้งหนึ่งเคยมอบให้นักบุญ" นี่คือความจริงที่แท้จริงว่าเราควรปฏิบัติตาม "พระกระยาหารค่ำของพระเจ้า" เมื่อใดและบ่อยเพียงใด

วันนี้คริสตจักรนิกายต่าง ๆ ใช้ศาสนพิธีอันศักดิ์สิทธิ์นี้แตกต่างกันไป คริสตจักรแห่งหนึ่งอ้างว่าขนมปังและไวน์ถูกโอนเข้าสู่ร่างกายและพระโลหิตของพระคริสต์อย่างแท้จริง คริสตจักรบางแห่งรับประทานอาหารเย็นนี้ทุกเช้าวันอาทิตย์ บางคนเดือนละครั้งในตอนเช้า คนอื่น ๆ รับประทานสักครั้งต่อปี; และตอนกลางคืน

แท้จริงแล้ว "เราทุกคนเหมือนแกะได้หลงคิดเราทุกคนหันกลับไปทางของตน" (อิสยาห์ 53: 6)

แต่วิธีหนึ่งที่จะกลับไปสู่ความจริงอันแจ่มแจ้งเมื่อส่งมอบให้นักบุญและนั่นคือการเก็บรักษาสมมติฐานและประเพณีของเราจากนั้นด้วยใจที่เปิดกว้าง "ค้นหาพระคัมภีร์" อย่างขยันขันแข็งบันทึกที่แท้จริงเพียงบันทึกเดียวของสิ่งที่ครั้งหนึ่งเคยส่งมอบ

"อาหารมื้อเย็นของพระเจ้า" ครั้งแรก

ให้เราตรวจสอบข้อความที่แสดงสถาบันแรกของศาสนพิธีนี้

สังเกตในลูกา 22:14, 19-20: "และเมื่อถึงเวลานั้นพระองค์ [พระเยซู]

ก็นั่งลงและอัครสาวกสิบสองคนกับพระองค์

และพระองค์ทรงหยิบขนมปังกล่าวขอบคุณแล้วหักแบ่งออก

และให้แก่พวกเขาโดยกล่าวว่านี่คือร่างกายของฉันซึ่งมอบให้พวกคุณนี่เป็นการระลึกถึงฉันเช่นเดียวกันด้วย หลังอาหารมื้อเย็นกล่าวว่าด้วยนี่เป็นพันธสัญญาใหม่ในเลือดของฉันซึ่งจะหลั่งออกมาเพื่อคุณ "

สังเกตว่า "เมื่อถึงเวลา" ที่พระเยซูทรงแนะนำขนมปังและเหล้าองุ่นเป็นครั้งแรก มีเวลาแน่นอน - ชั่วโมงที่แน่นอน - เมื่อพระองค์ทรงจัดงานเลี้ยงอาหารค่ำนี้เป็นตัวอย่างให้เราเห็น

สังเกตว่าพระองค์ทรงบัญชาให้พวกเขาปฏิบัติตาม - "สิ่งนี้" และทำไม? " ด้วยความระลึกถึงเรา" พระเยซูตรัส ตอนนั้นเป็นความทรงจำ - ในความทรงจำของการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ พระองค์ทรงสร้างมันขึ้นในคืนที่น่าเศร้านี้ซึ่งเป็นวันสิ้นพระชนม์ของพระองค์

ในบันทึกของมัทธิวเราอ่านว่า "ขณะที่พวกเขากำลังรับประทานอาหารพระเยซูก็หยิบขนมปัง" (มัทธิว 26:26) "ขณะที่พวกเขากำลังรับประทานอาหาร"

พระองค์ทรงหยิบขนมปังและทรงแนะนำศาสนพิธีอันศักดิ์สิทธิ์นี้ที่เราเรียกว่างานเลี้ยงอาหารค่ำของพระเจ้า กินอะไร? กินปัสกา! (ข้อ 17 และลูกา 22:15)

ตอนนี้ให้สังเกตมัทธิว 26: 2 “
ท่านทั้งหลายทราบดีว่าหลังจากนั้นอีกสองวันก็จะถึงเทศกาลปัสกาและบุตรแห่งมนุษย์ถูกทรยศเพื่อให้ถูกตรึงไว้บนไม้กางเขน”

พระเยซูทรงทราบว่าเวลาของพระองค์มาถึงแล้ว พระองค์เป็นปัสกาของเราเสียสละเพื่อเรา
(1 โครินธ์ 5: 7)

"วันแรกของการเลี้ยงขนมปังไร้เชื้อเหล่าสาวกมาหาพระเยซูตรัสกับพระองค์ว่า"
"เจ้าจะเตรียมที่ไหนสำหรับให้เรากินปัสกา " (มัทธิว 26:17)

หลังพระอาทิตย์ตก (เวลาเริ่มที่พระอาทิตย์ตก) พระเยซูนั่งลงกับสาวกสิบสองคนในห้องชั้นบน
(มัทธิว 26:20; มาระโก 14:15)

และขณะที่พวกเขากำลังรับประทานอาหารมื้อเย็นปัสกา (มัทธิว 26:26)
"พระเยซูทรงหยิบขนมปังและทรงอวยพรแล้วหักมันให้สาวกแล้วตรัสว่า"
"รับไปกินเถื่อนี้คือร่างกายของเราและเขา หยิบถ้วยมาขอบพระคุณแล้วส่งให้พวกเขาว่า"
"ดื่มให้หมดเพราะนี่คือโลหิตแห่งพันธสัญญาใหม่ของเราซึ่งหลั่งออกมาเพื่อการปลดบาป"

ดังนั้นเราจึงเห็นว่าเป็นคืนของการเลี้ยงอาหารมื้อสุดท้ายและเทศกาลปัสกาครั้งสุดท้ายที่พระเยซูทรงแนะนำพระคัมภีร์ใหม่ เพื่อให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงความเชื่อมโยงระหว่าง "อาหารมื้อเย็นของพระเจ้า"
ในพันธสัญญาใหม่กับเทศกาลปัสกาเก่าให้เราตรวจสอบปัสกาอย่างรวดเร็ว

ศาสนพิธีภายใต้พันธสัญญาเดิม

เทศกาลปัสกาดั้งเดิมเป็นการอพยพคนอิสราเอลออกจากอียิปต์
พระเจ้าได้เทภัยพิบัติมาที่อียิปต์เพื่อชักนำฟาโรห์ให้ปล่อยชาวอิสราเอลไป
คุณจะพบเหตุการณ์ที่บันทึกไว้ในพระธรรมอพยพบทที่ 12

ในวันที่ 10 ของเดือนแรก
(ปีอธิกสุรทินหรือปีศักดิ์สิทธิ์เริ่มต้นด้วยดวงจันทร์ใหม่ในฤดูใบไม้ผลิใกล้กับช่วงเวลากลางคืนไม่ใช่ช่วงกลางฤดูหนาว) พวกเขาได้รับคำสั่งให้นำลูกแกะที่ไม่มีตำหนิหรือตำหนิซึ่งเป็นประเภทของพระคริสต์,
ลูกแกะของพระเจ้า ลูกแกะตัวนี้จะถูกเก็บไว้จนถึงวันที่ 14 ของเดือนแรกอาบิบเมื่อพวกเขาจะฆ่ามัน
"ในตอนเย็น" (ข้อ 6) ภาษาฮีบรูตามตัวอักษรระยะขอบคือ "ระหว่างสองค่ำ"
และจากสารานุกรมของชาวยิวเราพบว่านี่คือช่วงเวลาพลบค่ำระหว่างเวลาที่ดวงอาทิตย์ตกเมื่อวันใหม่เริ่มต้นขึ้นและความมืดเมื่อดวงดาวดับลง ดังนั้นลูกแกะจึงถูกฆ่าในตอนต้นของวันที่ 14 ของอาบิบ

ทันทีที่มันถูกฆ่าเลือดจะต้องกระเซ็นไปที่เสาประตูบ้านของพวกเขา
ต้องนำเนื้อแกะไปย่างและรับประทานอย่างเร่งรีบ

ในเวลาที่ยังคืนในคืนนั้นทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้เดินผ่านดินแดนไปมาบุตรหัวปีของแผ่นดินทั้งหมด แต่ "เมื่อฉันเห็นเลือดเราจะข้ามคุณไป" พระเจ้าตรัสกับชาวอิสราเอล

พวกเขากิน แต่ขนมปังไร้เชื้อเป็นเวลาเจ็ดวัน วันที่ 14 ของเดือนแรกอาบิบเป็นเทศกาลปัสกาและวันที่ 15 เป็นวันฉลองหรือวันศักดิ์สิทธิ์ประจำปี (ข้อ 15, 16 และกันดารวิถี 28:16, 17) วันที่ 15 เป็นวันแรกของเจ็ดวันของขนมปังไร้เชื้อและในวันที่เจ็ดหรือวันที่ 21 ของอาบิบยังเป็นวันฉลองวันศักดิ์สิทธิ์หรือวันสะบาโตประจำปีเรียกว่า "วันสูง" แม้ในปัจจุบันยังคงเป็นวัน โดยคนยิว

ลูกแกะถูกฆ่าในขณะที่ดวงอาทิตย์กำลังจะตก (เฉลยธรรมบัญญัติ 16: 6) แต่มันยังถูกกินในวันที่ 14 (เลวีนิติ 23: 5, 6) ไม่ใช่หลังจากที่มันผ่านไป

ปีแล้วปีเล่าอิสราเอลยังคงถือปฏิบัติเทศกาลปัสกา

จัดตั้งสถาบันตลอดไป

สังเกตอนยพ 12:17, 24 ปัสกาได้รับการจัดตั้งศาสนพิธีตลอดไป
บางคนจะบอกว่าการเข้าสู่หน้ไม่ได้หายไป แต่มีการเปลี่ยนแปลง - วันนี้อยู่ในใจ (โรม 2:29)
ในทั้งสองกรณีพระเจ้าทรงหมายถึงตลอดไปและอย่างที่เรเห็นในงานเลี้ยงปัสกาครั้งสุดท้ายพระเยซูทรงเปลี่ยนแปลงลักษณะการปฏิบัติตามศาสนพิธีนี้
เราจะไม่ฆ่าลูกแกะและกินมันอีกต่อไปเนื่องจากพระเมษโปดกของพระเจ้าได้ถูกบูชาแล้วครั้งแล้วครั้งเล่า แต่เราเอาขนมปังซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของร่างกายที่แหลกสลายของพระองค์และเหล้าองุ่นซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพระโลหิตที่หลั่งออกมาเป็นที่ระลึกโดยมองย้อนกลับไปถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์

สังเกตบ่อยแค่ไหน?

สังเกตอนยพ 13:10 พูดถึงวันของขนมปังไร้เชื้อ: "เพราะฉะนั้นเจ้าจงถือกฎนี้ในฤดูกาลนี้ปีละปี" เวลาคือปีละครั้งในเวลากลางคืนหลังจากดวงอาทิตย์ตกในตอนต้นของวันที่ 14 ของ อาบิบ

พระเยซูทรงวางตัวอย่างแก่เรา (1 เปโตร 2:21) โดยปฏิบัติตามเวลาที่กำหนดนี้ปีละครั้ง (ลูกา 2:42)

สมมติว่าชาวอิสราเอลในอียิปต์ปฏิบัติตามศาสนพิธีนี้ในเวลาอื่นนอกเหนือจากเวลาที่กำหนด? พวกเขาจะไม่ได้รับความรอดเมื่อยมทูตผ่านไปคืนนั้น! พระเจ้าทำสิ่งต่างๆตรงเวลา พระองค์ทรงกำหนดเวลาที่แน่นอนสำหรับศาสนพิธีนี้แก่เรา พระเยซูตั้งขึ้น "เมื่อถึงเวลานั้น"

กฎแห่งความอ่อนน้อมต่อมตน

การแจ้งให้เราทราบถึงการจัดตั้งศาสนพิธี "พระกระยาหารมือเย็นของพระเจ้า"
มัทธิวมาระโกและลูกาอธิบายถึงการรับขนมปังและเหล้าองุ่น แต่ยอห์นกล่าวถึงอีกส่วนหนึ่งของศาสนพิธีนี้

อยู่ในบทที่ 13 ของข้อ 1 แสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์นี้เป็นเทศกาลปีศาจครั้งสุดท้าย และเมื่องานเลี้ยงอาหารค่ำสิ้นสุดลง (ข้อ 2) พระเยซูทรงหยิบผ้าขนหนู (ข้อ 4) และเริ่มล้างเท้าสาวก (ข้อ 5)

"หลังจากที่เขาล้างเท้าและถอดเสื้อผ้าของเขาแล้วและถูกวางลงอีกครั้งพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า" "รู้ไหมว่าฉันทำอะไรกับคุณหรือไม่พวกเขาเรียกฉันว่าอาจารย์และพระเจ้า: และคุณก็พูดดีเพราะฉันเอง ถ้าเช่นนั้นข้า

แต่พระเจ้าของเจ้าและเจ้านายของเจ้าได้ล้างเท้าของพวกเจ้าแล้วพวกเจ้าก็ควรล้างเท้าของกันและกันด้วยเพราะว่าฉันได้ให้ตัวอย่างแก่พวกเจ้าแล้วว่าพวกเจ้าควรทำตามที่ได้ทำกับพวกเจ้า" (ข้อ 12-15) .

หลายคนในปัจจุบันไม่ต้องการขายหน้าด้วยการล้างเท้าพี่น้องคริสตจักร บางคนแย้งว่าพระเยซูทรงบัญชาเฉพาะสาวกให้ล้างเท้ากัน. แต่พวกเขาจะยอมรับว่าเป็นคำสั่งของพวกเขา ดีมาก; หันไปหามัทธิว 28:19, 20

"เพราะฉะนั้นไปเถอะ" พระเยซูตรัสกับสาวกคนเดียวกันนี้ "และสั่งสอนทุกชาติให้บังเกิด... ดังนั้นพวกเขาจึงต้องสอนให้เราสังเกตทุกสิ่งไม่ว่าพระองค์ทรงบัญชาพวกเขา แน่แน่นอนพระเจ้าไม่ได้เป็นที่เคารพของบุคคล

เก็บไว้ปีละครั้งในคริสตจักรผู้เผยแพรศาสนา

ตอนนี้ขอให้สังเกตว่า 1 โครินธ์ 5: 7, 8: "พระคริสต์ปีศาจของเราเป็นเครื่องบูชาเพื่อเราดังนั้นขอให้เรารักษางานเลี้ยงไว้ไม่ใช่ด้วยเชื้อเก่า ... แต่ด้วยขนมปังไร้เชื้อแห่งความจริงใจและความจริง"

เปาโลให้คำแนะนำเกี่ยวกับอาหารมื่อเย็นของพระเจ้าในบทที่ 11 ของ 1 โครินธ์ มีบางคนเข้าใจผิดในข้อ 26 ซึ่งกล่าวว่า: "บอยเท่าที่คุณกินขนมปังนี้และดื่มถ้วยนี้" และตีความว่า "ทานบอยเท่าที่คุณต้องการ" แต่มันไม่บอก!

มีคำกล่าวว่า "บอยครั้ง" เท่าที่เราสังเกตว่า "ท่านแสดงให้เห็นการสิ้นพระชนม์ของพระเจ้าจนกว่าพระองค์จะมา" และพระเยซูทรงบัญชาว่า "พวกเจ้าทำเช่นนี้บอยเท่าที่เจ้าดื่มเพื่อระลึกถึงเรา" (ข้อ 25) เราทำเพื่อระลึกถึงการสิ้นพระชนม์ของพระเจ้า - อนุสรณ์แห่งการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ และอนุสรณ์แห่งโอกาสสำคัญมักจะจัดขึ้นทุกปีปีละครั้งในวันครบรอบของเหตุการณ์ที่พวกเขาระลึกถึง นั่นคือวิธีที่เราสังเกตในวันที่ 4 กรกฎาคมวันสงบศึก ฯลฯ

พระเยซูทรงสร้างศาสนพิธีในพันธสัญญาใหม่นี้ในวันสิ้นพระชนม์ของพระองค์ เป็นปฏิทินอาบิบบาษาฮีบรูครั้งที่ 14 พระองค์ทรงเป็นปีศาจของเราเสียสละเพื่อเรา - และพระองค์ทรงบัญชาอยู่ในวันเดียวกันของปีที่ลูกแกะปีศาจมักถูกสังหาร ในขณะที่เทศกาลปีศาจในพันธสัญญาเดิมเป็นการระลึกถึงการช่วยกู้ของอิสราเอลจากอียิปต์ซึ่งเป็นบาปประ

เกทหนึ่งคั้งนั้นงานเลี้ยงอาหารค่ำของพระเจ้าในพันธสัญญาใหม่ -

ความต่อเนื่องของเทศกาลปัสกาที่มีตราสัญลักษณ์ต่างกัน -

เป็นการระลึกถึงการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูและการช่วยให้เรารอดจากบาป

ทันทีหลังพระกระยาหารมื้อสุดท้ายพระเยซูและสาวกของพระองค์ออกไปยังเขตเสมานาซึ่งต่อมาในคืนนั้นยูดาอิสคาริโอทนำฝูงชนกระหายเลือดที่ยึดพระเยซูและนำพระองค์ไปตรึงกางเขนในช่วงกลางวันของวันที่ 14 เดียวกันของเดือน

พระเยซูทรงเป็นแบบอย่างแก่เราและโดยทำตามแบบอย่างของพระองค์และปฏิบัติตามศาสนพิธีอันศักดิ์สิทธิ์นี้ในเวลาเดียวกันที่พระองค์ทรงทำ -

ในเวลาเดียวกันกับที่ปฏิบัติตามเทศกาลปัสกาอยู่เสมอทรงบัญชาให้ดำเนินต่อไปตลอดไป -

เรายังคงระลึกถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ทุกปีในวันที่ วันครบรอบการตรึงกางเขนของพระองค์ เป็นโอกาสศักดิ์สิทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของปีโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสังเกตในชั่วโมงพระคัมภีร์ที่ถูกต้องนี้

สังเกต 1 โครินธ์ 11:27, 29 นี้ไม่ได้พูดถึงคริสเตียนที่มีค่าควรหรือไม่คู่ควรที่จะรับ

เป็นการพูดถึงลักษณะที่เราทำ การรับอย่างไรค่าคือการใช้ในลักษณะที่ไม่ถูกต้อง

หากชาวอิสราเอลโบราณในอียิปต์สังเกตเห็นเทศกาลปัสกาครั้งแรกเมื่อใดก็ได้ยกเว้นเวลาที่กำหนดโดยพระเจ้าพวกเขาจะทำการอย่างไม่สมควรและประสบภัยพิบัติ

แน่นอนว่าหากเราได้เห็นและรู้ความจริงรับส่วนของศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ที่สุดนี้ในเวลาอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในพระคัมภีร์เราจะทำอย่างไรค่าควรและต่อการสาปแช่งของเรา

การรับขนมปังและเหล้าองุ่นในขณะที่ไม่ยอมรับพระกายและพระโลหิตของพระคริสต์ด้วยสุดใจจะถือเป็นการกระทำที่ไร้ค่าควรและเป็นการประณาม ให้เราสังเกตอย่างคุ่มค่า

ตัวอย่างคริสตจักรในศตวรรษแรก

คริสตจักรของพระเจ้าในศตวรรษแรกภายใต้คริสตจักรดั้งเดิมยังคงปฏิบัติตามศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์นี้ปีละครั้งในเวลาที่กำหนด

ยังคงสังเกตเห็นวันของขนมปังไร้เชื้อ ประกาศกิจการ 20: 6:

"และเราก็ล่องเรือออกไปจากเมืองฟิลิปปีหลังจากยุคขนมปังไร้เชื้อ" นั่นคือประมาณ 59 คริสต์ศักราช

สังเกตกิจการ 12: 3 พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงคล้อยคำเหล่านี้เพื่อบอกเราถึงช่วงเวลาของปี:

"แล้วก็เป็นวันของขนมปังไร้เชื้อ"

สิ่งที่ไม่สามารถเขียนได้หากวันนี้ถูกกำจัดไปและเก็บไว้โดยชาวยิวที่ปฏิเสธพระคริสต์เท่านั้น

ในปากของพยานสองหรือสามปากเป็นสิ่งที่จัดตั้งขึ้น ขอให้สังเกตข้อความที่สามกิจการ 12: 4 คำว่า "อีสเตอร์" เป็นการแปลผิด คำภาษากรีกคือ Pascha หมายถึง "ปัสกา" เป็นคำเดียวกับที่ใช้สำหรับ "ปัสกา"

ในมัดทธิ 26: 2, 17, 18, 19 คำแปลอื่น ๆ อีกมากมายแสดง "ปัสกา"

นี่ยังข้อสุดท้ายในข้อความนี้อย่างที่ควรจะเป็น ดังนั้นข้อความนี้คือ

"ตั้งใจที่จะนำเขาออกไปหลังเทศกาลปัสกาแก่ประชาชน"

นี่เป็นเวลากว่าสิบปีหลังจากที่คริสตจักรพันธสัญญาใหม่ได้รับการก่อตั้งขึ้น

ความหมายของ "ทำลายขนมปัง"

คริสตจักรบางแห่งหันไปใช้กิจการ 20: 7 -

"และในวันแรกของสัปดาห์เมื่อเหล่าสาวกมารวมกันทูลขนมปัง "

สำหรับพวกเขาสิ่งนี้กล่าวว่าจงรับประทานอาหารมือเย็นของพระเจ้าทุกวันอาทิตย์

ให้เราตรวจสอบสิ่งนี้ ข้อสังเกตข้อ 6 นี้เป็นเพียงหลังวันขนมปังไร้เชื้อเมื่อ "อาหารมือเย็นของพระเจ้า" ถูกยึดไป เปาโลจัดประชุมอัครทูตที่เมืองโตรอนท์พร้อมจะออกเดินทางตอนพระอาทิตย์ขึ้น เปาโลเทศนาเมื่อใด? ไม่ใช่ในวันอาทิตย์ แต่ตอนนี้จะเรียกว่าคืนวันเสาร์

เป็นช่วงเวลาพระอาทิตย์ตกเมื่อวันแรกของสัปดาห์เริ่มต้นและเที่ยงคืน (ข้อ 7)

และมีแสงไฟหลายดวงลุกโชน (ข้อ 8)

แต่เป็นเวลาหลังเที่ยงคืนก่อนที่พวกเขาจะหักขนมปังเมื่อพวกเขาเริ่มหิว สังเกตอย่างละเอียดในข้อ 11

"และหักขนมปังแล้วกิน" การทำลายขนมปังนี้ไม่ใช่อาหารมือเย็นของพระเจ้า

แต่เป็นการรับประทานอาหารธรรมดา ๆ

"ทำลายขนมปัง" ไม่จำเป็นต้องหมายถึง "อาหารมือเย็นของพระเจ้า" อย่างที่บางคนคิดอย่างไม่ใส่ใจ ประกาศกิจการ 27:34, 35: "เหตุใดฉันจึงอธิษฐานให้คุณรับประทานอาหาร ... เขาเอาขนมปัง ... และเมื่อเขาหักมันเขาก็เริ่มกิน"

ประกาศกิจการ 2:46: "...

และทำลายขนมปังจากบ้านหนึ่งไปอีกบ้านหนึ่งกินอาหารของพวกเขาด้วยความยินดี "

ที่นี่พวกเขาหักขนมปังทุกวันกินอาหารและเปาโลบอกว่าถ้าเรากินเพื่อสนองความหิวที่อาหารมือเย็นของพระเจ้าเราทำเพื่อการลงโทษของเรา (1 โครินธ์ 11:34)

จากนั้นให้สังเกตมัทธิว 26:29 พระเยซูตรัสว่าพระองค์จะไม่รับ "พระกระยาหารค่าของพระเจ้า" ในพันธสัญญาใหม่อีกจนกว่าจะเสด็จมาครั้งที่สองในราชอาณาจักรของพระองค์ แต่ต่อมาขณะที่พระองค์นั่ง "กินอาหาร" พระองค์ทรงหักขนมปังและอวยพรให้ (ลูกา 24:30)

จากนั้นพวกเขาใช้ขนมปังชนิดหนึ่งเช่นที่ใช้ในหลายประเทศในยุโรปในปัจจุบันและแทนที่จะหันเป็นชิ้น ๆ "หักขนมปัง" เป็นคำทั่วไปที่บ่งบอกถึงการรับประทานอาหาร

ขอให้เรากลับไปสู่ความเชื่อเมื่อส่งมอบ

ขอให้เราปฏิบัติตามศาสนพิธีอันศักดิ์สิทธิ์และศักดิ์สิทธิ์นี้ด้วยความนอบน้อมและเชื่อฟังตามที่เราได้รับคำสั่ง

งและในเวลาที่กำหนดไว้ในพระคัมภีร์หลังจากพระอาทิตย์ตกในวันที่ 14
ของอาบิบหรือนิสันปฏิทินฮีบรูอันศักดิ์สิทธิ์

วันแรกของปีใหม่จะเริ่มขึ้นใกล้ฤดูใบไม้ผลิเมื่อดวงจันทร์ใหม่มักจะมองเห็นได้ด้วยตาเปล่าเป็นครั้งแรกที่เย
รูซาเล็ม (ไม่ใช่สหรัฐอเมริกา) ปฏิทินของชาวยิวที่ชาวยิวใช้ในปัจจุบันนั้นถูกต้อง แต่ต้องจำไว้ว่า "ในวันที่
14 ของเดือนแรกในเวลาเย็นเป็นวันปัสกาและในวันที่ 15 ของเดือนเดียวกันจะเป็นวันฉลอง"

คนยิวไม่ปฏิบัติตามเทศกาลปัสกาในวันที่ 14 อีกต่อไป พวกเขาสังเกตงานเลี้ยง -

คืนหนึ่งหลังเทศกาลปัสกาในวันที่ 15 อาบิบ "อาหารมือเย็นของพระเจ้า"

หรือเทศกาลปัสกาในพันธสัญญาใหม่ควรปฏิบัติหลังพระอาทิตย์ตกในตอนเย็นก่อนที่ชาวยิวในวันนี้จะเฉลิม
ฉลองงานเลี้ยงของพวกเขา